

Min troo och hela
hierta, i frögd i
luft och smärta,
jag nu med hand wil
lo...

Backman, Johannes Arvidi

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1707
Liffander/Faberman

National Library
of Sweden

Min Troo och hela
 Hierta/
 I Frögd i Lust och
 Smärta/
 Jag nu med hand wil
 lofwa/
 Min Wän til stänck
 och gäfwä.

Jag taar det an och
 säger/
 Swad iag i Bröfket
 äger/
 Skal iag och Ehr til-
 ägna
 Til iuslig wänstaps
 fågnad.

War Sam-Talet
 Emellan

Crono Gpbördz Adan i Wehmo Härad

Den
 Ehreborne och Wälbetrodde

Herr W B D S E W

LIFFANDER,

BRUDSOMMEN:

och

Ehreborne och Dygdesamme Matrona,

M A R T A S E N

B E R M A N

BRUDEN:

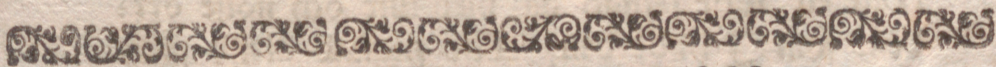
Då Dhe

I Hörnämt och Hederligt Folckz presence, ett fast och ouplösligit
 ichta-Förbund / på Usari Ruffhåld / den 23 Maji Anno 1707 / i den
 Helige Trefaldigheetz Namn / med hwar andra ingingo,

Til tiens uprättat och öfwersändt

af

The Hederwårde Unga Contrahenters
 Bekante.

Tryckt i ÅBO hos J. D. WALL.

Wårt Lijf ombyttigt år/ så länge wij här
lefwa
I Wancklighetens Skiep/ på wärldzens
willa haaf/
Wij föres nu i Roo/ och åter snart i
qwaaf/
I moot-och medgångz wind/ wårt Lefnadz Skiep must
swäfwa.

Som Lusten byter sig/ wårt Lijf sig snart förbyter/
Nu syns of dagen gry/ med still och sachtu winn/
Den wandringz sälla dag/ wij taa med nöiligt sinn/
Men innan middagz stund/ är bruns och nöijet tryter.

Doch får man ästa se/ at det och snart sig wänder/
Det klarnar åter upp/ ell stormen blifwer meer/
Man får igen en hampn/ ell faar i grunden neer/
So weet hwad Lycka of/ för mörka aftan händer.

Dy mehr än mångaledz/ och nämnas plår/ wår lefnad/
Nu Lijf upfyllt med Roo; men strart med sorg och flag/
Nu lijf af lefnad god/ nu död af ångslans dag/
Det är eij Lijf; men död/ då man eij haar sin trefnad.

Matrona Dygdsam Brud/ om iag får låf at tålia
Ehr Ungdoms lefnadztijd/ Ehr wåll-och mootgångz-
daar/

Så töde iag wijsa thet/ I en gång lefwat haar/
Och en gång warit död/ hoo will det sant är qwälja.

Jag sad/ at Menstians Lijf/ af lycksam lefnad nämnes/
War eij Ehr lefnad då/ med lust och nöije ökt?
Når som I hade den/ Ehr fågnad alltid sökt/
Med önskan at I eij/ i olust qwar stull lämna/

Man

Man kan och tro/ när som/ det Sijd- ref åter hwnit
 Til sijdan sin/ hwar af/ tilförn' det tagit waar/
 Och fogas wed igen/ til den/ det längtan haar/
 Sit Lijf det fått/ när som/ det sin förening wunnit.

Men när den Högstes Slut/ hwar på eij nån tör klandra
 Ehr SIDEN som war skapt/ som andra utaf leer/
 Låt döo och fara hån/ i mörka grafwen neer/
 Då war Ehr frögd i klag/ Ehrt lijf i döo förandra.

J olust/ blef förwänd Ehr lust/ Ehrt Namn i Mara,
 Ehrt ächtastånd i stånd/ som är med ach och wee
 Upsykt/ för alle stånd/ som wij på Jorden see/
 Jag tror J klagat och: iag måst stoor sorg ehrfara.

När SJD-EN wisnad blef och mid Jorden lades/
 När hiertat refz i tu och halfft blef lagt i graf/
 Skull eij det Reef och deel/ som esseter blef taa af
 J lefnad/ och bli döo/ ändoch the lefwa sades.

Men han som gifwer Lijf och lijfwet åter tager/
 Som sänder nöo och döo och åter sänder lijf/
 Sielf doch förändras eij/ af Mennskians prunt ell' lijf/
 Han Lijf nu åter gier och alt til nöije lager.

Jag seer at Himlen blijd/ med sin försyn så lagat/
 At hwad som warit särt/ thet blije nu åter låkt/
 Hwad någon tijd war dödt/ thet blir igen upwåkt/
 Thet får nu åter lijf/ hwad förr war matt och swagat.

En Man som alltid dygd och Ehrbarheet högt achtadt/
 Af sijdan sin haar kiendt/ ett Sijdoref wor' bårt/
 Det gjorde honom ondt/ och twingad' honom hårdt/
 Det tagne igen så/ han slitigt essetertrachtadt.

Det haar så lycklin händt/ GUD har så welat sticka/
 Han som sit Reefbeen sökt/ och hon som SJD-EN mist
 Hoopfogas med hwar an/ at lefwa i ett wist/
 Förta hwars annans sorg/ i lefnad god til pricka.

LIEFANDER Brudgum from/ tilståd mig listet skämpa/
Jag tror det Namn I bär/ åtminsten I med skåhl/
MARIAS andra Liff/ må iag Ehe kalla wåhl/
Hon Ehe sitt hierta gier/ I henne lifswet hämpa.

Så les Her Brudgum säll med wännen Ehe så säta!
Nu med Ehet andra Liff/ les och I täcka Brud/
I sällhet altijg wål; Ehe prydsam åhrestrud/
Som I nu dragen/ må Ehe til långt nöje båta.

Så båta/ at I må i Kiärlez Ros och lugna/
I Liff tilsamman boo och af Ehet Liff få se/
Ehe lefnadz Namn bli ökt/ iag spår det lär så ste/
Når som LIEFANDRI mång/ fring Bordet stå med hugna.

Men då Ehe lefnadz dag/ skall råtta Aftron hinna/
Och I från detta Liff/ til annat skola gå/
Til Liff thår Helgon mång/ för HERrens Ansicht tå
I glädien stå/ GUD låt Ehe sanna Liffwet winna!!

JOHANNES BERGMAN
Helsing. Nylandus.

